02/04/2019

Το ιερό λείψανο της Αγ. Αργυρής, πηγή ιαμάτων και θαυμάτων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Εσπερινή Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τέλεσε την Δευτέρα 1 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Ναούσης, επί τη εορτή της Αγίας Νεομάρτυρος Αργυρής.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας Αργυρής. Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι το ιερό λείψανο της Αγίας Αργυρής είναι πηγή ιαμάτων και θαυμάτων.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Γυνή ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀν-δρί αὐτῆς», λέγει ὁ σοφός Σολο-μῶν στό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν πού ἀκούσαμε πρό ὀλίγου. Ἡ ἀνδρεία γυναίκα εἶναι στέφανος γιά τόν ἄνδρα της, εἶναι δηλαδή δόξα καί τιμή του.

Καί δέν εἶναι αὐτή ἡ μόνη φορά κατά τήν ὁποία ὁ σοφός βασιλεύς Σολομῶν ἐγκωμιά-ζει τήν ἀνδρεία καί θαρραλέα γυ-ναίκα. Μάλιστα τό ἐγκώμιό του ἔχει ἰδιαίτερη ση-μασία, καθώς στήν ἐπο-χή του οἱ γυ-ναῖκες ἦταν περιο-ρι-σμένες στά οἰκειακά τους καθή-κοντα καί δέν εἶχαν εὐκαιρίες γιά νά ἀποδείξουν τή δύναμη τῆς προσω-πι-κότητος καί τοῦ χαρακτῆρος τους, ἀλλά καί οὔτε ἐξασκοῦντο στήν ἀντιμε-τώ-πιση δυσκόλων καταστάσεων καί συνθηκῶν, στίς ὁποῖες θά ἔπρεπε νά δείξουν θάρ-ρος καί γεν-ναιότητα. Γι᾽αὐτό καί ὅσες τό κα-τόρθωσαν, εἶναι δίκαιο νά ἐπαι-νοῦ-νται καί νά προβάλ-λο-νται πρός μίμηση τόσο γιά τίς ἄλ-λες γυναῖκες

ὅσο καί γιά τούς ἄνδρες.

Ὅμως ἡ ἀνδρεία γυναίκα δέν πε-ρι-ποιεῖ μόνο τιμή στόν σύζυγό της, δέν εἶναι μόνο στέφανος γι᾽αὐτόν, ἀλλά ἀξίζει καί ἡ ἴδια τόν στέφα-νο τῆς τιμῆς καί τῆς δόξης γιά τή γενναιότητα καί τήν ἀνδρεία της. Καί μία τέτοια ἀνδρεία καί θαρρα-λέα γυναίκα τιμοῦμε καί ἐμεῖς σή-μερα, ἑορτάζοντας τή μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Ἀργυρῆς. Γιατί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπό-δειξη θάρρους καί γενναιό-τη-τος ἀπό αὐ-τήν πού ἔδειξαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἄνδρες καί γυναῖ-κες, οἱ ὁποῖοι στά-θηκαν ἐνώπιον τῶν κριτῶν τους καί ὁμολόγησαν θαρραλέα τήν πίστη τους στόν Χριστό, ἐνῶ γνώριζαν ποιές θά ἦταν οἱ συνέ-πει-ες αὐτῆς τῆς ὁμο-λογίας τους.

Ὁμολόγησαν τήν πί-στη τους χω-ρίς νά ἐνδώσουν οὔτε στίς ἀπειλές οὔτε στίς ὑποσχέσεις τῶν διωκτῶν τους, καί ὑπέμειναν μέ καρτερία καί τά πιό ἐπώδυνα βασανιστήρια μέχρι νά φθάσει ἡ στιγμή νά χύ-σουν καί τό αἷμα τους γιά τήν πί-στη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, χωρίς νά δειλιάσουν οὔτε στιγμή, χωρίς νά σκεφθοῦν τί χάνουν ἤ τί ἀφήνουν πίσω τους, χωρίς νά λυ-πη-θοῦν γιά τή ζωή τους.

Ἀντίθετα μάλιστα, προχω-ροῦ-σαν στό μαρτύριο ὄχι μόνο μέ θάρρος ἀλλά καί μέ χαρά, γιατί πίστευαν ὅτι ἡ θυσία τῆς ζωῆς τους γιά τόν Χριστό εἶναι αὐτή πού θά τούς ἑνώ-σει γιά πάντα μαζί του καί θά τούς χαρίσει τήν αἰώ-νια βασιλεία του.

Αὐτή τή γενναιότητα καί αὐτή τήν ἀνδρεία ἐπέδειξε καί ἡ ἁγία νεο-μάρτυς Ἀργυρῆ, πού τιμοῦμε σή-με-ρα. Νέα στήν ἡλικία, εὐαί-σθη-τη στήν ψυχή, ὡραία στή μορφή, ζοῦ-σε στήν Προύσα σάν κρίνο ἀνα-μέ-σα σέ ἀγκάθια. Ἡ ὡραιότητα τοῦ προ-σώ-που της κίνησε τό ἐνδι-α--φέ-ρον ἑνός Τούρκου. Ἐπειδή ὅμως γνώ-ριζε ὅτι ἡ ἁγία Ἀργυρῆ εἶχε μόλις νυμφευθεῖ καί δέν θά μπο-ροῦ-σε νά τήν ἔχει ὁ ἴδιος, τήν συκο-φάντησε, ὅπως συνέβαινε συ-χνά, ὅτι δῆθεν ἤθελε νά ἀσπα-σθεῖ τή θρησκεία του. Ἡ ἁγία Ἀρ-γυρῆ τό ἀρνήθηκε, ἀλλά ὁ Τοῦρ-κος ἐπέ-μενε. Ἔφθασαν ἐνώπιον τοῦ κρι-τοῦ, καί ἐκεῖ καί πάλι ἡ ἁγία ὁμο-λόγησε τήν πίστη της καί δή-λω-σε μέ θάρρος ὅτι δέν ἐπρό-κειτο νά ἀρ-νηθεῖ τόν Χριστό. Ὁ Τοῦρκος συνέχισε νά ἐπιμένει καί ἡ δίκη με-ταφέρθηκε στήν Κωνσταντινού-πολη. Ἀλλά καί ἐκεῖ, παρ᾽ὅλες τίς ταλαιπωρίες καί τά βασανιστήρια, ἡ ἁγία Ἀργυρῆ ἔμενε ἀκλόνητη στήν πίστη της καί δέν δεχόταν μέ τίποτε νά τήν ἀρνηθεῖ.

Τό θάρρος καί ἡ ἀνδρεία της ἐντυ-πωσίασε τούς Τούρκους ἀλλά καί τούς ἔκανε νά θυμώσουν, για-τί δέν μποροῦσαν νά πείσουν μία νεαρή γυναίκα νά ἀρνηθεῖ τήν πί-στη της. Γι᾽αὐτό καί τῆς ἐπέ-βα-λαν ἕνα ἀργό μαρτύριο. Τήν φυ-λάκι-σαν στίς φυλακές τοῦ Πικρι-δίου, τοῦ Χάσκιοϊ, ἀπέναντι ἀπό τό Οἰ-κουμενικό μας Πατριαρχεῖο, καί τήν ὑπέβαλαν σέ καθημερινά βα-σα-νιστήρια, τά ὁποῖα τήν ὁδή-γη--σαν τελικά στόν θάνατο, γιά νά λάβει καί αὐτή τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά καί γιά νά ἀπο-δει-χθεῖ στέφανος καί γιά τήν Ἐκ-κλησία μας πού

τήν τιμᾶ ὡς νεο-μάρτυρα καί σεμνύνεται ἔχο-ντας τό ἱερό λείψανό της ὡς πηγή ἰαμά-των καί θαυμάτων.

Τό μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἀργυρῆς ἀλλά καί ἡ ἀνδρεία μέ τήν ὁποία ἀντιμετώπισε τούς διῶκτες καί τά δεινά στά ὁποῖα τήν ὑπέβαλαν ἀπο-τελεῖ παράδειγμα γιά ὅλους μας. Παράδειγμα σταθερότητος στήν πίστη μας, παράδειγμα ὁμο-λογίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί πα-ρά-δειγμα γενναιότητος στήν ἀντι-μετώπιση τῶν δυσχερειῶν καί τῶν πειρασμῶν πού συναντοῦμε στή ζωή μας. Γιατί ἡ ἀνδρεία καί τό θάρρος τῶν ἁγίων μαρτύρων δέν εἶναι οὔτε ἄγνοια κινδύνου, οὔτε παραφροσύνη, εἶναι καρπός πίστεως καί ἀγάπης γιά τόν Χρι-στό. Εἶναι καρπός τῆς ἐμπιστοσύ-νης τους στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Γιατί «ἡ ἀγάπη ἔξω βάλλει τόν φόβον», ὅπως γράφει ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος.

Ἄς φροντίσουμε, λοιπόν, καί ἐ-μεῖς, ἐμπνεόμενοι ἀπό τό πα-ρά-δειγ--μα τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Ἀρ-γυρῆς, νά ἀποκτήσουμε αὐτή τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό, πού θά μᾶς κά-νει νά μή φοβόμαστε τίς ὅποιες δυ-σκολίες συναντοῦμε, ἀλλά νά τίς ἀντιμετωπίζουμε μέ γενναιό-τη-τα καί μέ θάρρος, ὁμολογώντας καί μέ τόν τρόπο αὐτό τήν πίστη μας σέ Ἐκεῖνον, ὅπως τό ἔκανε καί ἡ ἁγία Ἀργυρῆ, γιά νά ἔχουμε τή χάρη της καί νά μᾶς ἐνισχύει μέ τίς πρεσβεῖες της.